

ହରିଦ୍ଵାରଠାରେ ପତଞ୍ଜଳି ଗବେଷଣା ସଂସ୍ଥାନର ଉଦ୍ଘାଟନୀ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଘୋଷନ

Posted On: 03 MAY 2017 5:30PM by PIB Bhubaneswar

ବିଶାଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ,

ଆଜି ଏହା ମୋର ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ କେବାରନାଥ ଯାଇ ବାବାଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମୋତେ ମିଳିଲା, ଆଉ ସେଠାରୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ଏବଂ ଆପଣମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା । ମୋତେ ଜଣା ନଥିଲା, ବାବା ସର୍ପାଞ୍ଜଳି ଦେଇଦେଲେ । ବଡ଼ ଭାବବିହ୍ୱଳତାର ସହିତ ମୋତେ ବିଶେଷ ସମ୍ମାନରେ ଆଭୂଷିତ କଲେ, ଅଳଙ୍କୃତ କଲେ । ମୁଁ ସ୍ଵାମୀଜୀଙ୍କୁ ଓ ଏହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପତଞ୍ଜଳି ପରିବାରକୁ ଅନ୍ତରର ସହିତ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ।

କିନ୍ତୁ, ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଲାଳନ ପାଳନ ହୋଇଛି, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ସଂସ୍କାରିତ କରିଛନ୍ତି, ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦୀକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି, ତା'ଦ୍ଵାରା ମୁଁ ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଯାଇଛି ଯେ ଯେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ମିଳେ, ତ ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ହୋଇଥାଏ କି ଆପଣଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଏକ ପ୍ରକାରର ଆଶା ଅଛି, ଚିକିତ୍ସା ମଧ୍ୟ ଆଗ ପଛ ହୁଅ ନାହିଁ; ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ମୋ ସାମ୍ନାରେ ମୋତେ ଜଣା କରିବା ଦରକାର, କିଭଳି ବଞ୍ଚିବା ଦରକାର, କ'ଣ କରିବା ଓ ନ କରିବା ଦରକାର ତାହାର ଏକ ବଡ଼ ନଥି ଗୁରୁତ୍ଵ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ସମ୍ମାନ ସହିତ ଆପଣମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ, ଶହେ ପରିଶ୍ରମ କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦର ଶକ୍ତି ଉପରେ ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସା ଅଛି । ମୋର ନିଜ ଉପରେ ସେତେ ଭରସା ନାହିଁ, ମୋ ଉପରେ ସେତେ ଭରସା ନାହିଁ, ଯେତକି ମୋତେ ଆପଣଙ୍କର ଆଉ ଦେଶବାସୀଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦର ଶକ୍ତି ଉପରେ ଭରସା ଅଛି । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ହେଉଛି ଉର୍ଦ୍ଧାର ସ୍ରୋତ । ରାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଁ ସମର୍ପିତ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିତ୍ୟ ଦୃଢ଼ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଥାଏ ।

ମୁଁ ଆଜି ଯେବେ ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛି, ତ ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରର କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଉ ମୁଁ ଏଠାକୁ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିନାହିଁ, ଆପଣମାନଙ୍କ ଗହଣକୁ ଆସିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମୋତେ ବାରମ୍ବାର ମିଳିଛି, ଜଣେ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ଆସିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି । ସ୍ଵାମୀ ରାମଦେବଜୀ କିଭଳି ଦୁନିଆ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉଠି ଉଠି ଆସିଲେ; ତାହା ବହୁତ ନିକଟରୁ ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମୋତେ ମିଳିଛି । ତାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଆଉ ସଂକଳ୍ପ ପ୍ରତି ସମର୍ପଣ ହିଁ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ସଫଳତାର ବଡ଼ କଡ଼ବୁଟି । ଆଉ ଏଇ କଡ଼ବୁଟି ବାଳକୃଷ୍ଣ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଖୋଜା ଯାଇଥିବା କଡ଼ବୁଟି ନୁହେଁ; ଏହା ନିଜେ ସ୍ଵାମୀଜୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଖୋଜା ଯାଇଥିବା କଡ଼ବୁଟି । ବାଳକୃଷ୍ଣଜୀଙ୍କ କଡ଼ବୁଟି ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା କାମରେ ଆସେ, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାମୀ ରାମଦେବଜୀଙ୍କ କଡ଼ବୁଟି ହେଉଛି ସବୁ ସଂକଟକୁ ପାର କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବାର ଶକ୍ତି ଦେଲାବାଲା ।

ଆଜି ମୋତେ ଗବେଷଣା ସଂସ୍ଥାନକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି । ଯଦି ପୂର୍ବକାଳଆଡ଼କୁ ଚିକେ ଟୁଷ୍ଟି ଦେବା; ତ ଗୋଟିଏ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନକୁ ଆସୁଅଛି, ଆମେ ଏତେ କାନ୍ଦା ବିସ୍ତାର କରିଥିଲୁ, ଏତେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲୁ, ଏତେ ଶୀଘ୍ରରୁ ଛୁଇଁ ପାରିଥିଲୁ । ଦୁନିଆ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଦେଖିଲା ତ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ବୋଧହୁଏ ସମ୍ଭବପର ଲାଗୁ ନଥିଲା ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଏହି ଉପାୟ ଆପଣାଇଥିଲେ, ଯାହା ଆମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଛି ତାକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାର, ତାକୁ ଧ୍ବଂସ ବିଧ୍ଵଂସ କରିବାର ।

ସ୍ଵାଧୀନତା ପରେ ଯାହା କିଛି ଥିଲା ତାକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରି, ସମୟାନୁକୂଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ଦୂତନ ରଂଗରେ ତାକୁ ସଜାଇ, ସ୍ଵାଧୀନ ଭାରତର ଶ୍ଵାସକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ, ତାକୁ ବିଶ୍ଵ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଲା ନାହିଁ । ପରାଧୀନତାର ସମୟରେ ନଷ୍ଟ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ହେଲା, ସ୍ଵାଧୀନତାର ଏକ ଲମ୍ବା ସମୟ ଏଭଳି ଗଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲାଇବାର ପ୍ରୟାସ ହେଲା । ଶଠମାନେ ନଷ୍ଟ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କଲେ, ତା ସହିତ ତ ଆମେ ଲଢ଼ିପାରିଲେ, ବାହାରି ପାରିଲେ, ବଂଚାଇ ପାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଜର ଲୋକମାନେ ଯେବେ ଭୁଲାଇବାର ପ୍ରୟାସ କଲେ ତ ଆମର ଚିନି ଚିନୋଟି ପିଢ଼ା ଦୃଢ଼ ମଧ୍ୟରେ ସମୟ କଟାଇଲେ ।

ମୁଁ ଆଜି ଗର୍ବର ସହିତ କହୁଛି, ବଡ଼ ସନ୍ତୋଷର ସହିତ କହୁଛି ଯେ, ଏବେ ଭୁଲିବାର ସମୟ ନୁହେଁ, ଯିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତାହାକୁ ଗୌରବ ମଣ୍ଡିତ କରିବାର ସମୟ, ଆଉ ଏ ହେଉଛି ସେହି ସମୟ ଯିଏ ବିଶ୍ଵରେ ଭାରତର ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବକୁ ପରିଚିତ କରାଇବ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହି କଥାକୁ ଭୁଲିବା ନାହିଁ ଯେ ଭାରତ ଯାହା ଦୁନିଆରେ ଏହି ଶୀର୍ଷତାରେ କିପରି ଥିଲା । ସେ ଏଥିପାଇଁ ଥିଲା ଯେ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆମ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନେ ଲଗାତାର ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଲଗାଇଥିଲେ । ଯେବେଠାରୁ ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ଗବେଷଣା କଲେ ଉଦାସୀନତା ଆମ ଭିତରେ ଘର କରି ନେଇଥିଲା ଆମେ ଦୁନିଆ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେବାରେ ଲାଗିଲୁ ।

କିଛି ବର୍ଷ ଆଇଟି ବିପ୍ଳବ ଆସିଲା, ଆମ ଦେଶର 18 ବର୍ଷର ପିଲା ମାଉସ୍ ସହିତ ଖେଳି ଖେଳି ଦୁନିଆକୁ ଆଖ୍ୟାୟି କରିବାରେ ଲାଗିଲେ, ସେତେବେଳେ ପୁଣି ଦୁନିଆର ଟୁଷ୍ଟି ଆମ ଆଡ଼କୁ ଗଲା । ଆଇଟି ଦୁନିଆକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା । ଆମ ଦେଶର 18,20 ବର୍ଷ ବୟସର ଯୁବକମାନେ ବିଶ୍ଵକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଦେଲେ । ଗବେଷଣା, ନବପ୍ରବର୍ତ୍ତନ, ଏହାର କ'ଣ ଶକ୍ତି ଥାଏ, ଆମେ ନିଜ ଆଖି ସାମ୍ନାରେ ଦେଖିଛୁ । ଆଜି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵ Holistic Health Centre ଏହି ବିଷୟରେ ବଡ଼ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ, ସଜାଗ । କିନ୍ତୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ମିଳୁ ନାହିଁ । ଭାରତରେ ରକ୍ଷି-ମୁନୀଙ୍କର ମହାନ ପରମ୍ପରା, ଯୋଗ, ତା ଉପରେ ବିଶ୍ଵର ଆକର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ସେଥିରେ ଅଛି ଶାନ୍ତି ସନ୍ଧାନ । ସେ ବାହାର ଦୁନିଆରୁ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଭିତରର ଦୁନିଆକୁ ଜାଣିବା, ପରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରୁଅଛି ।

ଏଭଳି ସମୟରେ ଆମ ମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆଧୁନିକ ସ୍ଵରୂପରେ ଗବେଷଣା ଏବଂ ବିଶ୍ଳେଷଣ ସହିତ ଯୋଗ ଏଭଳି ଏକ ବିଜ୍ଞାନ ଅଟେ; ଯାହା ଶରୀର ଏବଂ ମନର ସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ, ଆତ୍ମାର ଚେତନା ପାଇଁ, ଏଇ ଶାସ୍ତ୍ର କେତେ ସହଜରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇପାରେ । ମୁଁ ବାବା ରାମଦେବଜୀଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି, ସେ ଯୋଗକୁ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଲେ ଯେ ଯୋଗପାଇଁ ହିମାଳୟର ଗୁମ୍ଫାକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ନିଜ ଘରେ ରୋଷେଇ ଘର ପାଖରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଯୋଗ କରି ପାରିବେ, ଫୁଟପାଥରେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ, ପଡ଼ିଆରେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ, ବଗିଚାରେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ, ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ ।

ଇଏ ବହୁତ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି । ଆଉ ଆଜି ତାହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି, ଯେ 21 ଜୁନକୁ ଯେବେ ବିଶ୍ଵ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରେ, ଦୁନିଆର ସବୁ ଦେଶରେ ଯୋଗର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଏ, ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ସେଥିରେ ଯୋଡ଼ି ହୁଅନ୍ତୁ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ହୁଏ । ମୁଁ ବିଶ୍ଵର ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଭେଟୁଛି, ମୋର ଅନୁଭବ ଏହା ଯେ ଦେଶର କଥା କହିବା, ବିକାଶର କଥା କହିବା, ନିବେଶନ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା, ରାଜନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତ୍ୟର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା ନିଶ୍ଚୟ କରନ୍ତି, ମୋ ସହିତ ଯୋଗର ସମ୍ବନ୍ଧ ନେଇ ଗୋଟିଏ -ତୁଚ୍ଛତ ପ୍ରଶ୍ନ ନିଶ୍ଚୟ ପଚାରିବୁ । ଏଇ ଜିଜ୍ଞାସା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।

ଆମ ଆତ୍ମବେଦର ଶକ୍ତିକୁ ଅଳ୍ପ ବହୁତେ ଆମେ ହିଁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛେ । ଯେଉଁ ଆଧୁନିକ ଡ୍ରାକ୍ଟରୀ ବିଜ୍ଞାନ ଅଛି ତାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଧାରିତ ନୁହେଁ; ଆତ୍ମବେଦ ବାଲାଙ୍କୁ ଲାଗିଲା ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଔଷଧରେ ଦମ୍ ନାହିଁ, ଏବେ ଆପଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଠିକ୍ କରି ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ବଡ଼ କି ଆମେ ବଡ଼, ଏଇ ଲଢ଼େଇରେ ସବୁ ସମୟ ବିତିଗଲା । ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯଦି ଆମର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ, ଆଧୁନିକରୁ ଆଧୁନିକ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ, ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଏହି ପରମ୍ପରା ସହିତ ଯୋଡ଼ି ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ଆଆନ୍ତେ ତ ହୁଏତ ମାନବତାର ବହୁତ ବଡ଼ ସେବା ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ପତଞ୍ଜଳି ଯୋଗ ବିଦ୍ୟାପୀଠ ମାଧ୍ୟମରେ ବାବା ରାମଦେବଜୀ ଯେଉଁ ଅଭିଯାନ ଚଳାଇଛନ୍ତି, ଆନ୍ଦୋଳନ ଚଳାଇଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ଆତ୍ମବେଦର ମହିମା ମଣ୍ଡନରେ ନିଜକୁ ସୀମିତ ରଖି ନାହାନ୍ତି । ଦୁନିଆ ଗବେଷଣାର ଭାଷା ବୁଝେ, ଡ୍ରାକ୍ଟରୀ ବିଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରସ୍ଥାପିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝେ; ବାବା ରାମଦେବ ବୋଧେ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ସେହି ଭାଷାରେ ଭାରତର ଆତ୍ମବେଦକୁ ସେ ଆଣି ଆସିବେ ଏବଂ ଦୁନିଆକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବେ ।

ଏକ ପ୍ରକାରରେ ସେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଧରି ଆମ ରକ୍ଷି-ମୁନୀମାନେ ତପସ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଦୁନିଆକୁ ବାଟିବା ପାଇଁ ବାହାରିଛନ୍ତି, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ବାହାରିଛନ୍ତି ଆଉ ମୋର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି, ଆଜି ମୁଁ ଯେଉଁ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଦେଖିଲି, କୌଣସି ବି ଆଧୁନିକ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଦେଖିଲୁ; ଏହା ପ୍ରାୟ ତା ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛି । ମାଆ ଗଙ୍ଗାଙ୍କ କୂଳରେ ହୋଇଛି ଏହି କାମ ।

ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ ହୃଦୟର ସହିତ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ଯେବେ ଅଟଳଜୀଙ୍କ ସରକାର ଦେଶରେ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଆମ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ନୀତି ଆସିଥିଲା । ଏତେ ବର୍ଷ ପରେ ଯେବେ ଆମ ସରକାର ହେଲା, ତ ପୁଣି ଥରେ ଆମେ ଦେଶ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ନୀତି ଆଣିଛୁ । ହୋଲିଷ୍ଟିକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ଆସିଛୁ । ଆଉ ଏବେ ଦୁନିଆ କେବଳ ସୁସ୍ଥ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏଭଳି ନୁହେଁ, ରୋଗ ନ ହେଉ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟକିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ; ଏବେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ଆବଶ୍ୟକ, ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସମାଧାନ ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ପ୍ରତିଷେଧକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷାର ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ମାର୍ଗ ଅଛି, ଆଉ ଶସ୍ତାରୁ ଶସ୍ତା ରାସ୍ତା ଅଛି, ତାହା ହେଉଛି ସୁଛତା । ଆମେ ସ୍ଥିର କରିବା, ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀ ସ୍ଥିର କରିବା କି ମୁଁ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା କରିବି ନାହିଁ । କୌଣସି ବଡ଼ ସଂକଳ୍ପ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଏଥିରେ ଜେଲ୍ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଫାଶରେ ଝୁଲିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଦେଶ ପାଇଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଯାଇ ଜବାନଙ୍କ ଭଳି ମାରିବା-ମରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ; ଛୋଟ କାମ ଟିଏ- ମୁଁ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା କରିବି ନାହିଁ ।

ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି କରପାରିବେ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଯେତିକି ଜୀବନ ବଂଚାଇ ଥାଏ, ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ପିଲାଙ୍କର ଜୀବନ ଆପଣ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ନ କରି ବଂଚାଇ ପାରିବେ । ଆପଣ ଜଣେ ଗରିବକୁ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ଦେଇ ଯେତିକି ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି, ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ନ କରି ଜଣେ ଗରିବ ସୁସ୍ଥ ରୁହେ ତ ଆପଣଙ୍କ ଦାନ ଟଙ୍କାରେ ଦିଅନ୍ତି, ତା'ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇଯାଏ । ଆଉ ମୁଁ ଖୁସୀ ଯେ ଦେଶର ଯେଉଁ ଟୁଆ ପିତା ଅଛନ୍ତି, ଆଗାମୀ ପିତା; ଛୋଟ ଛୋଟ ବାଳକ, ସବୁ ଘରେ ସେ ଝଗଡ଼ା କରନ୍ତି ।

ଯଦି ପରିବାରର ଟୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି, ବରିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି କେହି ଯଦି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଜିନିଷ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ, କାରରେ ଯାଉଛନ୍ତି ଯଦି ପାଣିର ବୋତଲ ବାହାରକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ତ ପୁଅ କାର୍ ଅଟକାଉଛି, ଛୋଟ ନାତି-ପାତି ବର୍ଷର, କାର ଅଟକାଉଛି, ରହିଯାଅ, ମୋଦୀ ଦାଦା ମନା କରିଛନ୍ତି ଏ ବୋତଲ ଫେରାଇ ଆଣ; ଏ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଛୋଟ ଛୋଟ ବାଳକ ମଧ୍ୟ ମୋର ଏହି ସୁଛତା ଆନ୍ଦୋଳନର ସାପାହୀ ସାଜିଛନ୍ତି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତିଷେଧକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷା, ଏହାକୁ ଆମେ ଯେତିକି ବଳ ଦେବା, ଆମେ ଆମ ଦେଶର ଗରିବଙ୍କ ସେବା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କରି ପାରିବା ।

ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା କେହି କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଆବର୍ଜନା ଆମେ କରୁ । ଆଉ ଆମେ ପୁଣି ଆବର୍ଜନା ଉପରେ ଭାଷଣ ଦେଉ । ଯଦି ଥରେ ଆମେ ଦେଶବାସୀ ଆବର୍ଜନା ନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ନେବା, ଏ ଦେଶରୁ ବେମାରୀକୁ ବାହାର କରିବାରେ, ସୁସ୍ଥତା ଆଣିବାରେ ସଫଳତା ପାଇବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆସିବ ନାହିଁ ।

ଆମେ ଏତେ ବଡ଼ ହିମାଳୟ, ହିମାଳୟର ଜଡ଼ିବୁଟି, ଭଗବାନ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୀ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୀ ଘଟଣା ସହିତ ପରିଚିତ । ହନୁମାନଙ୍କୀ ଜଡ଼ିବୁଟି ପାଇଁ କ'ଣ କ'ଣ କରୁ ନ ଥିଲେ, ସେ ସବୁ କଥା ସହିତ ପରିଚିତ, ଆଉ ଆମେ ଏତେ ସହଜ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଯେ ହନୁଆର ଦେଶ, ଯାହାକୁ ଜଡ଼ିବୁଟି କ'ଣ ଜଣା ନଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଯେବେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ଏହାର ବଡ଼ ବ୍ୟବସାୟିକ ମୂଲ୍ୟ ଅଛି, ହନୁଆର ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନେ ସତ୍ତାଧିକାର କରାଇ ଦେଲେ । ହଳଦୀର ସତ୍ତାଧିକାର ମଧ୍ୟ କେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶ କରିଦେଇଛି, ତେନ୍ତୁଳିର ସତ୍ତାଧିକାର ମଧ୍ୟ କେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶ କରିଦେଇଛି । ଆମର ଏହି ଉଦାସୀନତା, ନିଜର ଶକ୍ତିକୁ ଭୁଲିଯିବାର ଅଭ୍ୟାସ, ଏହା ଆମର ବହୁତ କ୍ଷତି କରାଇଛି ।

ଆଜି ବିଶ୍ୱରେ ହର୍ବାଲ ଔଷଧ, ତାହାର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ବଜାର ଠିଆ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ହନୁଆରେ ଏହି ହର୍ବାଲ ଔଷଧକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ଭାରତକୁ ଯେଉଁମାତ୍ରାରେ ଶକ୍ତି ଦେଖାଇବା ଦରକାର, ତାହା ହେଉ ନାହିଁ ।

ଏହି ପତଞ୍ଜଳି ସଂସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ଏ ଯେଉଁ ଗବେଷଣା ଏବଂ ନବସୃଜନ ହେଉଅଛି, ହୋଲିଷ୍ଟିକ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷା ଏବଂ ସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଢାଞ୍ଚା ରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏ ଔଷଧ ଆଗାମୀ ଦିନରେ କାମରେ ଆସିବ ।

ଆମ ଦେଶରେ ବହୁତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସରକାର ଆୟୁର୍ବେଦର ପ୍ରଚାର କିଭଳି ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଏକ ହାତୀ କମିଶନ ବସାଇଥିଲେ, ଜୟସୁଖଲାଲ ହାତୀଙ୍କ ନାମରେ ଏକ କମିଶନ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି କମିଶନ ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ ଦେଇଥିଲେ, ସେ ରିପୋର୍ଟ ବଡ଼ ଆଗ୍ରହ ଜନକ ଥିଲା । ସେହି ରିପୋର୍ଟ ଆରମ୍ଭରେ ଲେଖା ଯାଇଛି ଯେ ଆମର ଆୟୁର୍ବେଦ ଏଥିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚୁନାହିଁ କାରଣ ତାହାର ଯେଉଁ ପଦ୍ଧତି ଅଛି ତାହା ଆଜିର ଯୁଗ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ନୁହେଁ । ସେ ଏତେ ସବୁ ଥିଲେ ଧରି ଜଡ଼ିବୁଟି ଦେବେ ଆଉ ପୁଣି କହିବେ ଏହାକୁ ଫୁଟାଇବ, ଏତେ ପାଣିରେ ଫୁଟାଇବ, ପୁଣି ଏତିକି ରସ ରହିବ, ଗୋଟିଏ ଚାମଚ ନେବ, ପୁଣି ଏଥିରେ ଅମୃତ ଯୋଡ଼ିବ, ସମୁଦ୍ର ଯୋଡ଼ିବ, ଆଉ ପୁଣି ନେବ । ତ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକୁ ଲାଗେ କି ଭାଇ କିଏ ଏହି ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା କରିବ, ତାକୁ ଛାଡ଼ି ତା ବଦଳରେ ଚାଲ ଭାଇ ଔଷଧ ନେଇ ନେବା, ଔଷଧର ବଟିକା ଖାଇ ଦେବା, ଆମ ଗାଡ଼ି ଚାଲିବ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସେ କହିଥିଲେ କି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି, ଏ ହେଉଛି ବହୁତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ରିପୋର୍ଟ । ସବୁଠୁ ପ୍ରଥମ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଔଷଧ ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ୟାକେଜିଂ । ଯଦି ତାହାର ପ୍ୟାକେଜିଂ ଆଧୁନିକ ଔଷଧ ଭଳି କରିଦେବା, ତା ହେଲେ ଲୋକ ଏଇ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିପଡ଼ିବେ । ଆଉ ଆଜି ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଆମକୁ ସେଇ ଫୁଟାଇବାବାଲା ଜଡ଼ିବୁଟି ଆଣିବାପାଇଁ କେଉଁଠିକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ, ସବୁ ଜିନିଷ ରେଡିମେଡ୍ ମିଳୁଛି ।

ମୁଁ ବୁଝୁଛି ଯେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୀ ନିଜକୁ ନିଜେ ଏଥିରେ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଉ ଆଜି ଯେଉଁ ବହିକୁ ଲୋକାର୍ପଣ କରିବାର ଅବସର ମତେ ମିଳିଛି, ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ହନୁଆର ଧ୍ୟାନ ଏହି ବହି ଉପରକୁ ଯିବ । ଡାକ୍ତରୀ ବିଜ୍ଞାନ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଯିବ । ପ୍ରକୃତି ପ୍ରଦତ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେତେ ସାମର୍ଥ୍ୟବାନ ଅଟେ, ସେହି ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଯଦି ଆମେ ବୁଝୁ, ତାହେଲେ ଜୀବନ କେତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଯାଏ । ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ ଅବସର ଦେଇଦିଏ ।

ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ବାଳକୃଷ୍ଣଙ୍କୀଙ୍କର ଏହି ସାଧନା, ବାବା ରାମଦେବଙ୍କ ମିଶନ ମୋଡ଼ରେ ସମର୍ପିତ ଏ କାମ ଏବଂ ଭାରତର ମହାନ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପରମ୍ପରା, ତାକୁ ଆଧୁନିକ ରୂପ ରଙ୍ଗ ସହିତ, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିଷ୍ଠାନ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରୟାସ ଅଛି, ତାହା ଭାରତ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱରେ ନିଜର ଏକ ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରିବାର ଆଧାର ହୋଇ ପାରିବ । ହନୁଆର ବହୁତ ବଡ଼ ବର୍ଗ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଯୋଗ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି, ଆୟୁର୍ବେଦ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ି ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଆମେ ସେହି ଦିଗରେ ପ୍ରୟାସ କରିବୁ ।

ମତେ ପୁଣି ଥରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା, ବିଶେଷ ଭାବେ ମତେ ସମ୍ମାନିତ କଲେ, ମୁଁ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଆଁଲ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଛି, ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି, ଆଉ ମୋ ତରଫରୁ ବହୁତ ବହୁତ ଶୁଭକାମନା ଦେଉଛି । ଧନ୍ୟବାଦ ।